

[Miljøministeren]

ernes Landsforenings henvendelse. Hr. Leif Hermann siger, at formanden ikke ønskede at tilkendegive et ønske om udskydelse. Nej, det har formanden ikke gjort på delegeretmødet, men det har jeg forstået at formanden har gjort under de drøftelser, der i øjeblikket er med kommunerne, og derfor har det været udgangspunktet for, hvad jeg har sagt her.

Jeg er enig i, at det er nødvendigt at styre investeringerne, og det er der også tale om, men jeg synes altså, at den investeringstakt, vi får både teknologisk og på anden vis, er mere hensigtsmæssig end den, der var lagt op til. Miljøstyrelsen har her i juni med baggrund i oplysninger fra alle kommuner foretaget en landsdækkende vurdering, og den viser, at det ikke vil være teknisk muligt at gennemføre alle investeringer i de kommunale rensningsanlæg inden udgangen af 1992.

Mit udgangspunkt er det, jeg har fået at vide af Miljøstyrelsen, og jeg vil gerne have det at vide, hvis Miljøstyrelsen skulle have givet hr. Leif Hermann andre oplysninger end dem, jeg har modtaget.

Det er sådan set for mit vedkommende ikke afgørende, hvad hr. Tage Dræbye eller andre måtte udtale i denne sag. Det afgørende for mig er altså de vurderinger, Miljøstyrelsen og Kommunernes Landsforening er kommet med.

Vi kan jo godt fortsætte med denne NO_x-diskussion. For mig ligger der ikke en langsigtet strategi i, at man skubber problemerne foran sig. Det kan somme tider være et valg med hensyn til, hvad man har mulighed for rent økonomisk, og vi har altså ikke mulighed for både at købe udenlandsk teknologi og at satse på udvikling af dansk teknologi. Jeg har truffet det valg med hensyn til tidsfristerne, at det er vigtigt at få udviklet dansk teknologi.

Det er muligt, at hr. Trøjborg opfatter mig som defensiv. Der er næsten ikke noget, jeg bliver mere ked af at høre, end at jeg skulle være defensiv, men det er i hvert fald heller ikke min opfattelse, at der skal føres en defensiv strategi. Men det er derimod min opfattelse, at vi har begrænsede midler – jeg er godt klar over, at her har regeringen en fuldstændig anden opfattelse end Socialdemokratiet – til rådighed i dette land. Det, jeg ønsker, er at lave en offensiv strategi inden for de mere begrænsede midler. Jeg gennemgår i øjeblikket prioriteringsplanen, ser, hvordan den kommer til at hænge sammen,

og hvis det viser sig, at der er behov for, at den skal justeres, vil jeg naturligvis forhandle med de øvrige regeringspartier om mulighederne for at få den justeret. Men indtil videre er jeg i hvert tilfælde ikke så langt, at jeg kan sige, at behovet er der. Det er muligt, at det kommer dertil, og så vil jeg så tage det op.

Der er ikke tale om, at nogle kommuner bliver pålagt at udskyde nogle anlæg. Der er tale om, at nogle kommuner ønsker at få længere tidsfrister, og at vi i øvrigt af de foreløbige indberetninger, vi har, kan se, at det ser meget fornuftigt ud rent profilmæssigt, men i øvrigt er det noget, Vandrensningsrådet skal tage sig af.

Så er det rigtigt, og det er også en gammel strid mellem regeringen og Socialdemokratiet, at vi har lidt forskellige opfattelser af forholdet til kommunerne, og den tror jeg faktisk jeg vil overlade til indenrigsministeren at tage sig af. Jeg tror, at svarene bliver en anelse mere præcise i så tilfælde.

Der er ikke tale om – for at konkludere – at vi ikke har fasthed i spørgsmålet om miljøinvesteringer og miljøprioriteringer eller noget som helst, men der er bare tale om, at vi prøver på at nå nogle fornuftige mål også økonomisk set, og at vi samtidig ønsker at fremme dansk industri. Det mener jeg er meget konkret.

Så er der spørgsmålet om handelsgødningen, som jeg glemte at svare på, og det skal jeg beklage. Jeg vil gøre det, når jeg alligevel skal have kontakt med landbruget om gylleopbevaringsreglerne, som landbrugsministeren og jeg stort set er færdige med at finde en model for. Når vi skal have denne kontakt med landbrugsorganisationer, vil jeg bringe spørgsmålet om handelsgødningen op også, og hvordan det går med det, hvorefter jeg så vil se, om det er nødvendigt at gøre noget yderligere.

Til hr. Knud Lind vil jeg sige, at somme tider oplever man, at man har haft et savn, som man ikke var helt klar over. Det gælder altså også savnet af hr. Knud Linds mange og detaljerede spørgsmål, så jeg må sige, at tingene ikke har ændret sig så meget, siden hr. Knud Lind sidst var i Folketinget. Hr. Knud Lind vil stadig, kan jeg se, stille flere spørgsmål, end det vil være muligt at bevare, og deri er der ikke noget nyt.

Når det drejer sig om spørgsmålet om rodzonenlæg og fosfor, beklager jeg, at jeg var nødt til at gå ned i embedslogen for at få det korrekte svar. Her siger man, at det ikke er særlig effek-